

Vaskrs nas poziva da se izmirimo

05/05/2013 22:21 by Administrator

Dragan Grujić, svećenik u sabornom hramu Hrista Spasitelja u Banjaluci, naglašava da nas Vaskrs poziva da se sa svima izmirimo. Podseća da je i Gospod oprostio svima, pa tako i ovaj praznik pravoslavne Srbe poziva da se ujedine. "Mi moramo da shvatimo da kao pojedinci ne možemo da opstanemo, ni politički, ni ekonomski, ni vjerski", poručuje Grujić.

NN: Koliko je, po simbolici, Vaskrs bitan praznik? GRUJIĆ: Prije svega, moramo da konstatujemo da je Vaskrs najradosniji i najvažniji hričićanski praznik. Mnogi pravoslavci, a pogotovo pravoslavni Srbi, stavljuju težiće na Božić, koji jest jako bitan i nezamjenjiv praznik u istoriji Crkve. Ali, suština naše vjere jeste praznik Vaskrsenje. Jer, kakav bi bio smisao da je Gospod rođen, a da nije vaskrsao? Faktički, za naše spasenje u tom slučaju ne bi bilo mesta. Vaskrs po svojoj teološkoj simbolici ima najveći značaj i prvo mjesto, jer se tada u potpunosti ispunjavanju sve naše želje i naše težnje. A, potreba nas hričićana jest da, kao što je Gospod vaskrsao i ustao iz mrtvih, isto tako i mi pobijedimo smrt. NN: Vaskrsu je prethodio niz drugih povezanih praznika. GRUJIĆ: Da, Vaskrs ne dolazi iznenada, već imamo pripremu. Taj praznik se običaje, ustanovom Crkve koji se naziva veliki odnosno Časni ili vaskršnji post. Svaka sedmica posta govori o smislu i značaju Vaskrsa. Veliki post završava se strasnom sedmicom, koja se tako zove zbog Hristovih stradanja, i tada sve dane u toku te sedmice nazivamo velikim, kao što su Velika srijeda, Veliki petak... Na Veliku srijedu Gospod je izdan, na Veliki Četvrtak služio je liturgiju sa svojim apostolima, a na Veliki petak je stradao i razapet. Sam praznik Vaskrsenje je stoga centralni događaj koji simbolizuje pobedu Hristovu nad smrću, odnosno našu nadu i vjeru i potrebu da i mi vječno živimo. Kada je o postu riječ, on ima svoj duboki značaj, a smisao je da stavimo težiće na duhovne vrijednosti. Tijelo se umiri, dok duša traži Boga. To vrijeme, u kojem običajemo Vaskrs, predstavlja melem na rani mnogim ljudima. Tada ljudi spoznaju naše da promijene neke svoje greske. Mi vidimo da ljudi koji dolaze u crkvu i te kako popravljaju greske. Post, dakle, ne smijemo da baziramo samo na hranu, jer bi to bio formalan pristup postu. Jako je bitno da promijenimo svoj način razmišljanja, komunikacije, te da promijenimo svoj odnos prema Bogu. To je ono na što nas post poziva. Onaj vjernik koji je to shvatio, post će da realizuje u punom kapacitetu. Vaskrs po svojoj teološkoj simbolici ima najveći značaj i prvo mjesto, ističe Grujić. NN: A ta nam, zapravo, donosi praznik Vaskrs? GRUJIĆ: Praznik Vaskrs daje nam potpunu sliku onog u što vjerujemo. Pravoslavlje i Crkva ne smiju da budu samo folklor, običaji. Crkva ne odbacuje te momente, ali je najvažniji teološki momenat, koji je pretežen u praksi. Svaki pravoslavni hričićanin bi svoj identitet trebalo da počne upravo u crkvi, na liturgiji. Mi smo malo obrnuli stvari - uživamo u običajima, a propustimo najvažnije. Kakav je smisao vaskršnjeg ručka, farbanja jaja, druženja, ako tog jutra nismo otišli u crkvu? Crkva treba da bude mjesto gdje se susrećemo sa Bogom i gdje počinje svaki naš praznik. Tako treba da bude i za Vaskrs. NN: Koje vrline treba da njegujemo na ovaj, najveći praznik? GRUJIĆ: Hričićanin treba da to bude tokom čitave godine i ne treba da se pravi selekcija između ovih i onih dana. Naravno, svaki praznik ima svoju specifičnost. Kada je Vaskrs u pitanju, nama je najpotrebnejše da se izmirimo i pomirimo sa svima. Vaskrs nas poziva na to. Kao što je Gospod oprostio svima, tako i ovaj praznik nas, pravoslavne Srbe, poziva da se ujedinimo oko vaskrslog Hrista. Bitni su sloga i jedinstvo. Mi moramo da shvatimo da kao pojedinci ne možemo da opstanemo, ni politički, ni ekonomski, ni vjerski. Sva razdvajanja uništavaju i našu porodicu i naše društvo i našu otadžbinu. Zato Crkva naše pravoslavne Srbe poziva da se okupimo pod jednu zastavu, zastavu vaskrslog Hrista, da pružimo ruku jedni drugima i oprostimo. Opoštite interes treba da stavimo ispred ljudi. Ovo vrijeme u kojem živimo je za nas pravoslavne Srbe najteže u zadnjih nekoliko vijekova, po pitanju razjedinjenosti, gubitka teritorija, odstupanja od vjere, zaboravljanja Crkve. Ako zaboravimo našu istorijsku dimenziju, bojim se da ćete budućnost da nam bude tmurna. NN: Naša stalost, među nama je danas mnogo siromašnih i bolesnih. Da li bi na Vaskrs trebalo da više pomognemo tim ljudima, ali i da se zavjetujemo da ćemo to da činimo i poslije ovog velikog praznika? GRUJIĆ: Češto mi se da se pokazuje vrlo jasno da ona porodica koja se udalji od svoje vjere i Crkve, i zaboravi bitne postulate hričićanstva, odnosno pravoslavlja, počinje da se ponaša krajnje egoistično. U takvom

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

---

druÅ¡tvu stradaju mnogi, a govorimo tu o siromaÅ¡nima, penzionerima, ratnim vojnim invalidima, njihovim porodicima...

Jednostavno, oni koji moÅ¾da imaju previÅ¡e, moÅ¾da nemaju osjeÅ‡aj da neko nema niÅ¡ta. To najviÅ¡e boli jer pravoslavni Srbin nije tako Å¾ivio. U vrijeme naÅ¡ih djedova i pradjedova znalo se ko je domaÅ‡in u selu i kome moÅ¾e da se ode i da se kaÅ¾e kada se nema. On je bio spremna da pomogne. Danas je doÅ¡lo vrijeme da onaj ko ima ne vjeruje onome ko nema. Stoga, Å¾ao mi je mladih ljudi koji, iduÅži trbuhom za kruhom, odlaze iz RS. To su stvari koje bole nas u Crkvi. Boli nas Å¡to neke stvari teÅ¡ko mogu da se promijene. Zato imamo potrebu da ljudi pozovemo da maksimalno budemo okrenuti jedni prema drugima. Mladi ljudi se vraÅ‡aju Crkvi NN: Da li ste zadovoljni odnosom mladih ljudi prema vjeri i Crkvi? GRUJIÅ†: Sve veÅži broj mladih ljudi dolazi u crkvu, Å¡to nas raduje. Tome je doprinijela vjeronauka. Razbijene su tabu teme koje su postojale izmeÅ›tu mladih ljudi i sveÅ¡tenika. Mladi ranije nisu znali kako da priÅ›u sveÅ¡teniku, kako da ga oslove, da sa njim razgovaraju. Danas mladi ljudi Ä•ine dominantan dio vjernika u crkvi - posjeÅ‡uju je, mole se, priÅ•eÅ¡tuju se. A, moramo da shvatimo da je pravoslavni hriÅ¡ćanin samo onaj koji se priÅ•eÅ¡tuje.

Izvor vijesti: Nezavisne